

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Podrea Liviu Vasile, născut la XXXXXX,
originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 25.11.2014 – 12.10.2015;*
2. *Instanța de apel: 27.10.2015 – 25.05.2016;*
3. *Instanța de recurs: 04.08.2016 – 21.02.2017.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 12 octombrie 2015, **Podrea Liviu Vasile** a fost achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 326 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală Podrea Liviu Vasile este învinuit de faptul că, exercitând funcția de inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Fălești al IGP al MAI în baza ordinului nr. 176 ef din 24.05.2013, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, contrar dispozițiilor art. 28 alin. (1) pct. g) și h) al Legii cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27.12.2012, care stabilește că polițistului este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea privată sau publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, precum și să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate

personal acestuia sau familiei sale, contrar prevederilor pct. 15 lit. i) și j) a Codului de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, prin care este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție și obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând intenționat și din interes material, susținând la data de 23.09.2014, că are influență asupra unor persoane publice din cadrul autorității publice.

Astfel, la data de 30.09.2014, în perioada de timp 13.15 - 13.20 min., Podrea Liviu, aflându-se în preajma stației „Tirex-Petrol” de pe traseul R-16, la intrarea în or. Fălești, susținând în mod repetat, că are influență asupra inspectorilor de patrulare rutieră a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, a pretins și a primit personal pentru sine de la XXXXXX suma de 1000 lei, pentru a contribui la anularea a zece puncte de penalizare acumulate de către acesta în rezultatul comiterii contravențiilor.

Acțiunile lui Podrea Liviu au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *„trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine, de către o persoană care are influență sau care susține, că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Podrea Liviu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin.(1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice și de demnitate publică în organizațiile și instituțiile de stat pe un termen de 5 (cinci) ani.

În motivarea cerințelor formulate invocând aprecierea neobiectivă de către instanța de fond a declarațiilor martorului XXXXXX în favoarea achitării inculpatului, or, în cazul în care a considerat nedovedit elementul „pretinderii”, instanța urma să verifice dacă inculpatul a fost sau nu victima unei provocări ilicite, ținându-se cont de probele administrate pe caz și în special stenogramele convorbirilor dintre Podrea Liviu și XXXXXX din 24.09.2014, din care cert se desprinde pretinderea banilor în vederea anulării punctelor de penalizare, cu acceptarea lor ulterioară, precum și intenția cu care a acționat, încredințându-l pe XXXXXX de posibilitatea intervenirii în activitatea persoanelor publice, în vederea anulării punctelor de penalizare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând

la concluzia privind achitarea inculpatului Podrea Liviu de sub învinuirea imputată.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a făcut referire la practica judiciară cu privire la examinarea cauzelor penale în ordine de apel, la art. 1 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, precum și la art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal, alin. (8) aceluiași articol stipulând, că hotărârile definitive a CtEDO sunt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată.

Respectiv, reieșind din jurisprudența CtEDO în materie (hotărârea Teixeira de Castro contra Portugaliei, din 09 iunie 1998, hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei din 05 februarie 2008, hotărârea Khudobin contra Rusiei din 26 octombrie 2010 și hotărârea Sandu contra Moldovei, din 11 februarie 2014 etc.), instanța de apel a conchis prezența provocării la acte de corupere în situația în care sunt prezente cumulativ:

- acțiunea presupusă ca act de corupere ce tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi, că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului ce nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;

- nu există suspiciuni obiective, că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Respectiv, în motivarea soluției propriu zise și cu referire la normele internaționale și jurisprudența CtEDO sus-indicată, instanța de apel a reținut, că potrivit art. 6 parag. 2 al Convenției, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită, normă preluată de Constituția RM, care la art. 21 stabilește, că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată, până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul cărui s-au respectat toate garanțiile necesare apărării sale.

Or, în situația în care, OUP prin intermediul procurorului nu a reușit să convingă instanțele de judecată, de caracterul coruptibil al acțiunilor inculpatului Podrea Liviu, precum și intenția lui de a comite infracțiunea, indiferent de intervenirea provocărilor externe, achitarea lui de sub învinuirea adusă pentru că nu a comis faptele imputate, rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată.

Respectiv, concluzia instanței de apel privind nevinovăția inculpatului Podrea Liviu în comiterea traficului de influență, iar de aici corectitudinea soluției

judiciare de achitare de sub învinuirea adusă, se bazează pe aspectele de fapt reținute a cauzei penale, ce denotă cu certitudine caracterul „provocator” al acțiunilor lui impuse de către persoana privată, prin intermediul agenților statului, în vederea răzbunării pentru atragerea la răspunderea contravențională.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că contradicțiile esențiale în declarațiile martorului principal al acușării XXXXXX, care deși a fost avertizat atât la faza urmăririi penale, cât și în instanțele de judecată despre răspunderea penală pentru denunțul fals și declarații mincinoase, susținând într-un caz, că pretinderea remunerării ilicite ar fi venit de la inculpat, iar în altul, că ar fi urmărit scopul răzbunării prin provocare la comiterea crimei cu implicarea responsabililor de la CNA, în lipsa oricăror date obiective ce ar demonstra pretinsa pretindere a remunerării ilicite de către inculpat, pun la dubiu rezonabil credibilitatea denunțatorului și declarațiile făcute de el, motiv pentru care au fost respinse, de către instanța de apel, în calitate de probă veridică și pertinentă.

Or, dubiile apărute în rezultatul interogatoriului lui în sensul art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De rând cu aceasta a ținut să menționeze și faptul că XXXXXX este martorul denunțator decisiv în speța dată, pe declarațiile căruia în exclusivitate se bazează învinuirea adusă Lui Podrea Liviu, el rămânând a fi persoană interesată în finalul cauzei, ceea ce face imposibilă statuarea la baza condamnării a declarațiilor lui de la faza urmăririi penale, modificate ulterior atât în instanța de fond, cât și cea de apel.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a respins afirmațiile lui XXXXXX referitor la pretinsa influență în vederea schimbării depozițiilor, or, date obiective ce ar confirma respectivele împrejurări n-au fost prezentate, deși ca fost colaborator al MAI, acesta vădit este cunoscut cu modalitatea soluționării acestor întrebări, fapt confirmat, inclusiv, prin acțiunile întreprinse de el în cauza dată.

Totodată, instanța de apel a menționat că, versiunea privind existența unei pretinse datorii din partea lui XXXXXX, au susținut-o cei doi martori al apărării XXXXXX - soția inculpatului și XXXXXX, vânzătoare la magazinul, de unde s-ar fi procurat salteaua cu 2000 lei, fiind achitată inițial doar suma de 1000 lei, restul urmând a fi achitată ulterior.

Respectiva versiune a fost respinsă de către instanța de fond ca fiind una absolut declarativă ce nu se încadrează în aspectele de fapt reținute a cauzei penale, ea nefiind confirmată prin careva date obiective, apreciind-o ca modalitate de apărare a inculpatului.

Însă, instanța de apel a indicat că, susține concluzia primei instanțe referitor la provocarea inculpatului la comiterea infracțiunii de trafic de influență. Astfel că, prin cercetarea suplimentară a probelor scrise administrate pe caz a ținut să menționeze, că procesul penal în prezenta cauză a fost pornit în ziua de 26.09.2014 în baza denunțului făcut de către XXXXXX, fapt ce rezultă din conținutul procesului-verbal de primire a plângerii, în care nu și-au găsit

reflectare acțiunile anticipate efectuate de el la propunerea angajaților CNA privind provocarea inculpatului la discuții referitor la modalitatea anulării punctelor de penalizare prin intermediul persoanelor împuternicite, deși depoziții în acest sens denunțatorul a făcut atât în instanța de fond cât și în cea de apel (f. d. 7-8, vol. I). Respectivă declarații nu și-au găsit reflectare nici în conținutul procesului - verbal de audiere a lui XXXXXX în ziua de 26.09.2014, fiind tacit trecută cu vederea modalitatea intervenirii organului CNA în cauza data, deși despre aceasta denunțatorul, la fel, a comunicat în cadrul interogărilor judiciare (f. d. 9-10; 17-18, vol. I).

Dimpotrivă, tendința denunțatorului de a-l pedepsi pe Podrea Liviu pentru atragerea la răspunderea contravențională despre care el a vorbit în cadrul audierilor din instanța de fond și cea de apel și-a găsit confirmare prin procesul - verbal cu privire la contravenție, anexat la fila dosarului 13, vol. I, potrivit căruia la data de 22.09.2014 a fost sancționat în baza art. 238 alin. (1) Cod contravențional cu amendă și 2 puncte de penalizare, între aceste împrejurări fiind o legătură de cauzalitate directă.

De rând cu aceasta, instanța de apel a reținut, că provocator al discuției cu privire la pretinsa anulare a punctelor de penalizare, reieșind din conținutul stenogramei anexate, vine însăși denunțatorul XXXXXX, care, deși inculpatul Podrea L. îi comunică despre lipsa punctelor de penalizare, îl provoacă la acceptarea remunerării ilicite (f.d. 15), precum și-i propune locul întâlnirii pentru a discuta la caz (f.d. 56, vol. I).

Astfel, în cauză fiind lipsă a datelor obiective ce ar demonstra, că atât anterior cât și la moment inculpatul Podrea L. ar fi intervenit personal, prin pretindere la primirea unei remunerări ilicite, inclusiv în vederea stingerii unor puncte de penalizare inexistente, fapt conștientizat și de declarantul XXXXXX cărui acesta i-a adus la cunoștință respectiva împrejurare; propunerea fiind acceptată la insistența denunțatorului, ce a acționat în interes de răzbunare prin intermediul și cu intervenirea CNA.

De altfel, lipsa punctelor de penalizare în privința lui XXXXXX se confirmă și prin informația prezentată de Serviciul tehnologii informaționale nr. 1782 din 24.10.2014 a MAI, potrivit căruia în Sistemul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit nu figurează date privind întocmirea pe perioada anilor 2013-2014 în privința acestuia a proceselor - verbale contravenționale cu aplicarea punctelor de penalizare, fapt despre care acesta cu siguranță a cunoscut (f.d. 103), ceea ce suplimentar denotă intenția cu care acesta a acționat în vederea provocării inculpatului la comiterea infracțiunii.

Împrejurările de fapt ale cauzei menționate mai sus, în opinia instanței de apel, demonstrează clar, că inculpatul Podrea Liviu a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională, în lipsa vreunui indiciu, că infracțiunea respectivă ar fi fost săvârșită de el fără această instigare și provocare din partea lui XXXXXX prin intermediul CNA.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că actele procesuale în temeiul cărora au fost administrate probele ce au stat la baza învinuirii aduse inculpatului Podrea Liviu pe art. 326 alin. (1) Cod penal sunt lovite de nulitate, deoarece până la momentul provocării și implicării colaboratorilor CNA, prin intermediul lui XXXXXX, n-au existat suspiciuni obiective ce ar demonstra implicarea inculpatului în activitatea criminală, iar însăși probele administrate pe caz, în corespundere cu art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, au fost recunoscute inadmisibile, dat faptului, că au fost obținute prin instigare insistentă și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, fiind excluse din dosar, pentru că nu pot fi statuate la baza unei sentințe de condamnare.

În acest context, instanța de apel a reținut, că în corespundere cu art. 94 - 95 Cod de procedură penală, nu pot fi statuate în calitate de probe ale vinovăției inculpatului Podrea Liviu, și respectiv, urmează a fi excluse: procesul - verbal de percheziție din 30.09.2014, prin care au fost găsite și ridicate mijloace bănești în suma de 1.000 lei în cinci bancnote cu nominalul a câte 200 lei, chiar dacă respectiva acțiune procesuală a fost inițial autorizată de către judecătorul de instrucție prin încheierea din 29.09.2014 (f.d. 49); raportul de expertiză nr. 250 din 30.09.2014, potrivit căruia cele cinci bancnote cu nominalul de 200 lei de la BNM, cu seria și numerele: nr. 250 din 30 septembrie 2014, - G.0043 201641, G.0028 300898 anul de emisie 2007, - G.0018 460655, G.0022 751932, G.0025 461370, cu anul de emisie 2009, ce urmează a fi transmise sub controlul colaboratorilor CNA, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d. 23-29); stenograma interceptării convorbirilor întreținute de către XXXXXX și Podrea L. nemijlocit momentului reținerii din 30.09.2014, efectuată sub controlul CNA, din care cert rezultă caracterul provocator al discuțiilor întreținute de declarant, el fiind cel care propune și oferă remunerarea ilicită, acceptată de către inculpat, în vederea compromiterii lui, înaintându-i concomitent și versiunea pregătită de CNA cu privire la soluționarea unui caz inexistent referitor la un oarecare Mereacru, pentru a da pondere învinuirii aduse (f. d. 66-69).

Respectiv, făcând o cercetare amplă și o apreciere obiectivă a declarațiilor persoanelor audiate în prezenta cauză, inclusiv și a lui XXXXXX, precum și a probelor material-scrise menționate supra, instanța de apel a conchis netemeinicia argumentului invocat de apelant referitor la prezența unei suficiente baze probatorii ce ar demonstra incontestabil vinovăția inculpatului Podrea Liviu în comiterea traficului de influență, or nici una din probele reținute mai sus, nu-i denotă caracterul criminal al acțiunilor întreprinse.

Dimpotrivă probele menționate și declarațiile persoanelor audiate pe caz, au permis instanței de apel de a concluziona asupra temeiniciei concluziei instanței de fond referitor la faptul, că în cauza dată a avut loc o provocare a lui Podrea Liviu din partea lui XXXXXX prin intermediul colaboratorilor CNA, de a comite trafic de influență, starea de fapt și cea de drept reținută de către instanță, nefiind combătută prin date veridice, ce ar permite excluderea tuturor dubiilor apărute

în favoarea nevinovăției lui, ceea ce în corespundere cu art. 8 Cod de procedură penală, a fost interpretat în favoarea inculpatului.

De altfel, cercetarea suplimentară a probelor administrate pe caz, inclusiv audierea și vizionarea înregistrărilor audio și video, n-au scos în evidență alte fapte, decât cele reținute de către instanță și expuse în conținutul sentinței de achitare adoptată pe caz, nefiind confirmată pretinderea prestabilită a lui Podrea Liviu la dobândirea remunerării ilicite, în scopul influențării anumitor persoane publice, ci dimpotrivă, constatându-se caracterul provocator al acțiunilor întreprinse în acest sens de către XXXXXX, inculpatul acceptând oferta propusă.

Totodată, instanța de apel a considerat, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile ce ar demonstra, că inculpatul ar fi comis infracțiunea imputată și fără intervenirea CNA, or, din declarațiile martorului XXXXXX rezultă că, discuția referitor la suma de bani a fost inițiată anume de el, din dorința sa de răzbunare, fabula referitor la punctele de penalizare, fiind inventată împreună cu colaboratorii CNA, astfel, fiind exclusă versiunea referitor la pretinderea remunerării ilicite personal de către inculpat.

În acest aspect, instanța de apel a ținut să menționeze, că potrivit practicii judiciare constante „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, ce se poate manifesta verbal sau în scris, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, conduita sa fiind legată de obligațiile sale de serviciu”.

Însă, după cum s-a menționat mai sus, probe ce ar demonstra incontestabil pretinderea de către inculpat a remunerării ilicite, în vederea influențării unor persoane publice la efectuarea acțiunilor legate de atribuțiile funcționale, nu au fost acumulate și respectiv prezentate în susținerea acuzațiilor aduse.

Ba, mai mult ca atât, în situația inexistenței punctelor de penalizare, fapt conștientizat de XXXXXX, și respectiv menționat de inculpat în discuțiile întreținute, rămâne a fi imposibilă exercitarea laturii obiective a componenței de infracțiune imputate, fapt ce determină lipsa ei.

De aceea, argumentul acuzării referitor la pretinderea de către inculpat a remunerării ilicite în vederea radierii celor 10 punctele de penalizare, care ar fi acumulate de către XXXXXX, nu poate fi reținut, deoarece existența lor n-a fost dovedită prin informația eliberată de Serviciul tehnologiei informaționale nr. 1782 din 24.10.2014. Or, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 439 din 14.08.2009 în sarcina inspectorilor de patrulare rutieră a INP al IGP nu intră anularea punctelor de penalizare a persoanelor supuse sancționării contravenționale, ceea ce determină imposibilitatea acționării inculpatului în acest sens, pretinderea influențării altor persoane în acest sens, fiind lipsită de temeii în situația în care atât inculpatul, cât și martorul provocator XXXXXX cunoșteau cu certitudine despre inexistența lor.

În circumstanțele enunțate, instanța de apel a reținut, că instanța de fond just a concluzionat, că acțiunile lui Podrea Liviu nu întrunesc elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal. Or, învinuirea adusă în acest sens, se bazează în exclusivitate pe depozițiile denunțatorului provocator XXXXXX, care rămâne a fi persoana cointeresată de pronunțarea pe caz a unei sentințe de condamnare, OUP și acuzarea, neprezentând alte probe veridice, ce ar demonstra temeinicia învinuirii aduse, deși sarcina probațiunii este pusă pe seama lor, iar discuțiile dintre inculpat și XXXXXX privind acceptarea remunerării ilicite, interceptate de către OUP, nu sunt altceva decât o provocare intenționată a comiterii crimei, ca rezultat al răzbunării menționate de el, pentru atragerea la răspunderea contravențională.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale menționează că instanțele de fond și cea de apel au dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu au apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate (indicând declarațiile martorului XXXXXX date în instanța de apel).

Totodată, indică la faptul că, instanța de apel nu a delimitat, și respectiv, exclus, divergențele în declarațiile martorului XXXXXX depuse în prima instanță, care contravin esențial declarațiilor ultimului date în cadrul urmăririi penale și în instanța de apel, or, în instanța de apel, însăși martorul a invocat că în prima instanță și-a schimbat declarațiile, deoarece înainte de ședința de judecată a fost amenințat de inculpat.

Recurentul menționează că, în speța dată nu poate fi vorba de provocare a inculpatului Podrea Liviu la săvârșirea infracțiunii imputate, situație pe care au constatat-o instanțele de judecată, deoarece probele administrate în cauză demonstrează că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii de trafic de influență.

În opinia recurentului, instanța de apel incorect a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece s-a limitat doar la respingerea argumentelor aduse de acuzator în apel fără a da o apreciere probelor, fiind menținute erorile primei instanțe.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația

condamnatului, sau, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau

inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă Colegiul penal conchide, că instanța de apel la examinarea cauzei nu a examinat probele prezentate de către acuzare sub toate aspectele, nu le-a verificat și apreciat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a motivat soluția adoptată, iar ținând cont de prevederile art. 394 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel de asemenea nu a făcut o analiză amplă a probelor prezentate de acuzare în cauză și astfel n-a soluționat fondul apelului.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit concluzionează că instanța de apel prematur a menținut hotărârea primei instanțe privind achitarea inculpatului Podrea Liviu Vasile, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nu a supus unei analize obiective cumulul de probe, adus în susținerea învinuirii, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal în acest sens menționează, că instanța de apel, dând apreciere declarațiilor lui XXXXXX și acordând credibilitate numai celor făcute de către acesta în prima instanță, a omis să le dea apreciere în coroborare cu alte probe aduse de către acuzare, precum și n-a ținut cont de faptul că declarațiile acestuia din cadrul urmăririi penale corespund celor date în fața instanței de apel.

Colegiul lărgit mai reține, că instanța de apel n-a dat o apreciere în coroborare cu alte probe răspunsului nr.1782 din 24 octombrie 2014, Serviciul tehnologii informaționale informează că, în privința cet. XXXXXX Afanasi, a/n 24.11.1988, dim. or. Fălești, str. Moldovei 10, ap.2, conform Sistemului de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care le-au săvârșit, nu au fost întocmite careva procese verbale contravenționale și nu au fost aplicate careva puncte de penalizare pe perioada anilor 2013 – 2014 (f. d. 103, vol. I).

Astfel, la materialele cauzei penale este anexat fotocopia procesului – verbal cu privire la contravenție întocmit la data de 22 septembrie 2014 ora 13:15 în

localitatea Făleşti de către l-t maj. Podrea Liviu în privința lui XXXXXX Afanasi, cu datele de anchetă corespunzătoare celor indicate în răspunsul de la Serviciul tehnologii informaționale, potrivit căruia s-a dispus aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 5 unități convenționale (100 lei) cu două puncte de penalizare, fiind ridicată plăcuța cu numerele de înmatriculare (f.d.13, vol. I).

La fel, Colegiul lărgit menționează, că de către instanța de apel n-au fost apreciate stenogramele convorbirilor dintre Podrea Liviu și XXXXXX, cum ar fi:

– convorbirea audio înregistrată la 24 septembrie 2014, anexată la procesul – verbal de examinare din 27.09.2014, potrivit căruia cu litera „B” sunt marcate cuvintele pronunțate de Podrea Liviu, iar cu litera „A” cuvintele pronunțate de XXXXXX, astfel că: „B – *Tăt normal, nu ai nimic. Două țî-o rămas acelea care eu și le-am pus. A – Acelea 10 nu. B - Acelea nu-s. A – Caroci „o ștucă” da? B – Da. A – Normal? B- Nu știu, eu am spus un coleg de al nostru. O zis lasă la sovestea lui” B – Amu e 250 lei punctu. Și nu poți să faci nimic...A - Apoi ce pe cînd..? Văi Liviu. B – Ai să mă suni...*”(f.d.15, vol. I);

– convorbirea telefonică înregistrată la 30 septembrie 2014, potrivit căreia cu „Vocea 1” sunt marcate cuvintele pronunțate de XXXXXX, iar cu „Vocea 2” cuvintele pronunțate de Podrea Liviu, din care este evident că Podrea Liviu dă acordul de a se întâlni cu XXXXXXe la Tirex, confirmând că se apropie în 5 minute (f.d. 56, vol. I);

– stenograma comunicărilor interceptate cu înregistrarea de imagini din 30 septembrie 2014, potrivit căruia: „Vocea 2 – *și văi, trebu să te aștept jumătate de an pe tine... nuuu!, eu pentru tine, eu mai mult nu mă bag. Nu vrea, că eu l-am rugat pe aista și așa cu mari rugăminte...niș cu 250 de lei nu vrea...,îi, aista-i apasnîi*” (f.d.68-69, vol. I).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că instanța de apel a interpretat probele administrate, în speța dată, prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii în folosul inculpatului, inclusiv prin denaturarea conținutului acestora, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide, că soluția adoptată de către instanța de apel în privința inculpatului Podrea Liviu este contrară prevederilor legale, deoarece instanța de apel, judecând apelul procurorului nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în acesta, ci doar s-a limitat în motivarea soluției de menținere a sentinței, considerând că concluziile acesteia sunt întemeiate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către acuzatorul de stat, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului; nu a ținut cont de faptul că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar decizia trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, și astfel, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la

care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, existând temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui Podrea Liviu cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale,

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de *procuror*, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de jurisprudența națională constantă, precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Podrea Liviu Vasile** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **06 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru